

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce občanského sdružení **Ecoinstitut o.s.**, se sídlem Jiráskova 1337, 508 01 Hořice, zast. JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem se sídlem v Praze 2, Slavíkova 1568/23, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, za účasti **1. Technických služeb Hradec Králové**, Na Brně 362, 500 08 Hradec Králové 8, **2. Ing. M. Š. a 3. Statutárního města Hradec Králové**, se sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2011, č.j. 9843/ZP/2011-PE-9, t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žádná z osob zúčastněných na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 11. 4. 2011, zn. MMHK/050942/2011 zp2/mrk, jímž bylo povoleno kácení 4 kusů topolů na p. p. č. 327/1 v kat. území Malšovice a zamítnuto pokácení lípy srdčité tamtéž, a toto rozhodnutí potvrdil. Žalobce je napadl včas podanou žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

Předně namítal, že v daném případě bylo povoleno kácení dřevin, aniž by pro to byly splněny podmínky stanovené v § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon o ochraně přírody“), podle něhož lze vydat povolení ke kácení jen ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Podle žalobce však správní orgány pro své závěry vedoucí k povolení pokácení dřevin skutečný stav věci nezjišťovaly. Žalobce v této podle něho k tomu skutečný souvislosti odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2008, sp. zn. 4 As 20/2008, v němž se mimo jiné uvádí, že „estetický a funkční význam dřevin nesmí být posuzován samostatně a nemůže být snižován na pouhé kritérium pro určení rozsahu náhradní výsadby. Naopak estetický a funkční význam dřevin musí správní orgány zkoumat ve vztahu k důvodům pro pokácení dřevin a jejich závažnosti. To však správní orgány v projednávané věci neučinily, potažmo nevyjevily v odůvodněních svých rozhodnutí.“ Nejvyšší správní soud přitom též podotýká, že „správní orgán přitom váží estetický a funkční význam dřevin na straně jedné a závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé, aby mohl rozhodnout, zda pokácení dřevin povolí.“ To však podle žalobce v dané věci učiněno nebylo, přestože se jedná o vzrostlé mohutné dřeviny, jež mají zřejmý funkční a estetický význam. Vyplývá to ostatně ze znaleckého posudku Ing. P. B., PhD., z 26. 3. 2011, podle něhož mají stromy kompoziční, ekologický a krajinářský význam a je žádoucí jejich zachování. Totéž potvrzuje i žalovaný, když uvádí, že stromy v dané lokalitě představují výskově výrazný, nepřehlédnutelný až dominantní vegetační prvek, jejichž koruny si zachovaly svůj charakteristický tvar i rozměry. Žalobce též konstatoval, že žalovaný zmiňuje funkční význam dané skupiny stromů, která je důležitá pro biodiverzitu v okolí, zejména pro drobné živočichy. Přesto bylo kácení této zeleně povoleno.

Pokud by však mělo dojít ke kácení předmětných dřevin, musel by existovat natolik závažný důvod, který by převážil jejich funkční a estetický význam. Kácení bylo odůvodněno bezpečnostními důvody a rekonstrukcí vodovodu a kanalizace a plánovanou opravou komunikace. Přitom podle znaleckého posudku Ing. P. B., PhD., mají předmětné stromy (s výjimkou jednoho), s ohledem na jejich zdravotní stav, provozní bezpečnost a sadovnickou hodnotu, při současném zajištění odborné péče, perspektivu 10 – 20 let. Tento závěr není zpochybněn ani znaleckým posudkem znalce Ing. P. K..

Z odůvodnění žalovaného rozhodnutí nelze zjistit, jaké konkrétní důvody vedly k povolení kácení. Sice se v něm opakovaně uvádí, že bezpečnostní, z rozhodnutí však není seznatelné, o jaké nebezpečí by se mělo jednat a lze-li mu předejít jiným způsobem, než kácením dřevin. Nelze to zjistit ani ze znaleckého posudku Ing. P. K., který jako vhodnější variantu z hlediska bezpečnosti navrhuje pokácení daných stromů, ale zároveň uvádí, že z provozně bezpečnostního hlediska bude nutné dle aktuálního vývoje stavu stromů provádět zabezpečovací řezové práce v korunách stromů. Podle žalobce bylo oběma znaleckými posudky prokázáno, že zde není žádný bezpečnostní důvod vyžadující pokácení stromů, neboť za předpokladu zajištění odborné péče budou plnit své funkce po dobu dalších let.

V porovnání s funkčním a estetickým významem uvedených dřevin tak nejsou dány natolik závažné bezpečnostní důvody pro jejich pokácení.

Nebylo tomu tak ani v případě rekonstrukce vodovodu a kanalizace a plánované opravy povrchu komunikace ulice Zámostí. Tuto stavební činnost totiž bylo možno realizovat bez toho, aniž aby kolidovala s předmětnými dřevinami. Těmito otázkami se však správní orgány náležitým způsobem nezabývaly. Z prvostupňového rozhodnutí je seznatelné nanejvýš to, že stavba závažně poškodí kořenový systém a „těžko“ je možné použít šetrnou technologii. Správní orgán však neuvedl, z jakého důvodu. Toto tvrzení navíc vyvrátila samotná realizace vodovodu a kanalizace, když při ní nedošlo k závažnému poškození kořenového systému, které by odůvodňovalo povolení kácení dřevin. Tato skutečnost plyne ze závěru šetření České inspekce životního prostředí při provádění stavby kanalizace, jakož i z fotodokumentace přiložené k vyjádření žalobce ke znaleckému posudku Ing. P. K.. Základní poškození kořenového systému nebylo zjištěno ani při ohledání provedeném žalovaným dne 8. 9. 2011. Žalovaný k tomu pouze uvedl, že použití šetrnějších technologií by bylo opodstatněné pouze v případě uspokojivého zdravotního stavu dřevin. Z uvedeného žalobce dovozuje, že se správní orgány veřejné správy zúčastněné na řízení nezabývaly otázkou použití šetrných technologií řádným způsobem. Totéž platí podle žalobce i pro rekonstrukci vozovky ulice Zámostí, kdy oprava vozovky by nezasáhla do předmětných dřevin, jako je tomu i v současné době, kdy je vozovka mizivá. Vzhledem k tomu nebylo doloženo a prokázáno, že by rekonstrukci kanalizace a vodovodu a opravu vozovky komunikace bylo nutno realizovat tak, aby bylo nutné odstranění předmětných dřevin. V důsledku toho nebyl dán podle žalobce ani závažný důvod pro povolení jejich kácení.

Protože nebyly zjištěny výše uvedené skutečnosti, nemohlo dojít ani k tomu, aby byl funkční a estetický význam dřevin na jedné straně a závažné důvody na straně druhé relevantním způsobem porovnávány. Nebyly tak zjištěny skutečnosti významné pro rozhodnutí o povolení kácení, a to v rozporu s § 3 a § 50 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, dále jen „správní řád“, nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Bylo tak rozhodnuto ve věci v rozporu s § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu žalobce navrhuje žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 5. ledna 2012. Tvrdil, že při rozhodování vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a rozhodl v souladu se správním řádem a zákonem o ochraně přírody. Za podklady rozhodnutí vzal zejména znalecký posudek Ing. P. B., Ph.D., ze dne 26. 3. 2011, č. 0511, znalecký posudek Ing. P. K. ze dne 12. 8. 2011, č. 30/2011, jakož i poznatky z ohledání na místě samém, které v průběhu odvolacího řízení vykonal dne 8. 9. 2011. Důkazy, které měl k dispozici hodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, úvahy, k nimž došel, dostatečně popsal v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

V průběhu prvoinstančního i odvolacího řízení byl několikrát zjišťován skutečný stav dřevin. Dne 29. 1. 2011 provedl prvoinstanční správní orgán šetření, při němž byly zjištěny defekty v kosterních větvích topolů, dutiny, houbová poškození, visící větve v korunách, částečně i nad komunikací a pahýly po odlomených větvích. Vzhledem k pohybu cyklistů i školáků došel k závěru, že není vhodné dřeviny zachovávat na místě, jelikož hrozí nebezpečí úrazu. Z šetření byl sepsán protokol, jehož součástí byla fotodokumentace. Dne 8. 2. 2011 bylo provedeno druhé ohledání předmětných dřevin, které potvrdilo závěry předchozího šetření. Stromy nebyly shledány zcela provozně bezpečnými.

Žalovaný zadal pro účely zajištění podkladů pro rozhodnutí o odvolání u soudního znalce Ing. P. K. zpracování znaleckého posudku, v rámci kterého byl vyhodnocen funkční a estetický význam dřevin. S konstatováním znalce se žalovaný ztotožnil. Dne 8. 9. 2011 provedl žalovaný ještě ohledání na místě samém za účelem zajištění dalšího podkladu pro rozhodnutí. V jeho průběhu byli přítomni seznámeni se závěry vypracovaného znaleckého posudku, jenž jim byl k dispozici. Žalovaný konstatoval, že předmětné dřeviny byly ohledány, přičemž na nich byly patrné dutiny, proschlé a ulámané větve.

Zpracování znaleckého posudku zadal žalovaný mj. i z důvodu vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Žalovaný považuje znalecký posudek za dostatečný odborný podklad pro rozhodnutí. Soudní znalec Ing. P. K. v něm hodnotí estetický stav čtyř topolů jako průměrný až mírně nadprůměrný, funkční význam je průměrný. Aktuální zdravotní stav stromů je výrazně zhoršený a jejich vitalita je zřetelně narušená. Jejich stabilita je rovněž narušená s možností výlomu silných větví či částí koruny, rozlomení koruny či pádu stromu. Stromy jsou hodnoceny jako provozně nebezpečné. Bylo požadováno i hodnocení ekonomické efektivity možného provedení opatření k zachování předmětných dřevin. Šlo o to vyčíslit orientační cenu nákladů na jejich realizaci. Tento údaj považoval žalovaný za nezbytný pro posouzení závažnosti všech důvodů vedoucích žadatele k podání žádosti o povolení ke kácení dřevin. V posudku Ing. P. B., PhD., bylo navrhováno provedení redukčního a stabilizačního řezu. Tento posudek však byl zaměřen na posouzení aktuálního stavu dřevin, na jejich hodnotu a význam v území. V závěru posudku Ing. P. K. uvádí, že předmětné dřeviny je vhodnější z provozního hlediska pokácet. Dle žalovaného byly v řízení zjištěny dostatečně závažné důvody pro povolení kácení dřevin. Na této skutečnosti nemohlo nic změnit ani to, že dřeviny plní určitou zejména estetickou funkci v území. Jejich zdravotní stav je však zhoršený a v tomto případě je ochranou veřejného zájmu bezpečnost osob a majetku a nikoliv zachování dřevin, které by si navíc vyžádaly nemalou investici na zajištění provozní bezpečnosti stromů po krátkou dobu (10 max. 20 let).

Podle odborného názoru žalovaného se jedná o dřeviny, jejichž věk je odhadován na cca 80 – 100 let. Jsou to krátkověké dřeviny (80 – 100 let) s mohutnou korunou. Ve vyšším věku často dochází ke statickým selháním částí koruny či celého stromu. I přestože estetický a funkční význam předmětných dřevin není hodnocen

zcela záporně, bylo nutné přihlédnout i k ostatním okolnostem, které ovlivňují další existenci dřevin na daném stanovišti. Předmětné dřeviny jsou hodnoceny jako provozně nebezpečné, nároky na provozní bezpečnost v zastavěných územích jsou vysoké. Skupina čtyř topolů sice tvoří dominantní seskupení v obytné nízkopodlažní zástavbě, ale rostou v těsné blízkosti komunikace a školního zařízení. V minulosti docházelo k pádům i silnějších větví, bylo tedy nutné zvážit jejich zachování na místě. Uvažovaný redukční a stabilizační řez s následnou instalací bezpečnostní vazby by estetický význam stromů snížil. V tomto případě, kdy by z předmětných mohutných stromů vznikla sice relativně bezpečná, ale neestetická torza, která by se navíc musela i nadále nákladně ošetřovat, se jeví z hlediska efektivnosti a ekonomické stránky věci vhodnější stromy nahradit zdravými jedinci a vytvořit tak nový estetický i funkční prvek městské zeleně.

Žalovaný uzavřel, že vedl odvolací řízení v souladu se zákonem o ochraně přírody i správním řádem. Zahájení řízení bylo řádně oznámeno všem účastníkům řízení dle ust. § 47 odst. 1 správního řádu. Byl pořízen znalecký posudek jako podklad pro rozhodnutí a bylo provedeno ohledání na místě samém (§ 83 odst. 2 zákona) za účasti všech účastníků řízení (ust. §§ 50, 51, 54 správního řádu). Dle ust. § 38 správního řádu měli účastníci řízení právo nahlížet do spisu a právo činit si výpisy či kopie spisu nebo jeho části. V průběhu zajišťování podkladů pro rozhodnutí byl vyhodnocen funkční a estetický význam předmětných dřevin (§ 8 zákona). Vzhledem k tomu žalovaný navrhoval žalobu zamítnout.

Z osob zúčastněných na řízení se k věci vyjádřilo Statutární město Hradec Králové v podání ze dne 25. 4. 2012, tedy vlastník předmětných dřevin. Vyjádřilo přesvědčení, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu s ustanovením § 8 zákona o ochraně přírody, jakož i v souladu se správním řádem. V průběhu řízení před správním orgánem I. stupně i před žalovaným bylo několikrát provedeno ohledání na místě za účelem zjištění skutečného stavu dřevin (správní orgán I. stupně – 29. 1. 2011, 8. 2. 2011, žalovaný 8. 9. 2011). Při ohledáních bylo zjištěno, že jsou na předmětných stromech dutiny, houbová poškození, proschlé a ulámané větve. Předmětné stromy nebyly shledány zcela provozně bezpečnými, a to zejména z důvodu pohybu školáků a cyklistů. Znalec Ing. P. K. dospěl k závěru, že předmětné stromy jsou provozně nebezpečné a z provozně bezpečnostního hlediska je vhodnější je pokácet. Ing. P. K. posuzoval ve znaleckém posudku (na rozdíl od znaleckého posudku Ing. P. B., PhD.) i perspektivu dalšího vývoje dřevin a uvedl, že zabezpečovací práce na předmětných stromech by jen z části eliminovaly riziko statického selhání stromů vývratem. Ke snížení rizika statického selhání stromů vývratem by bylo třeba provést hlubší sesazovací řez. Přitom ale ani silně destruktivní objemová redukce koruny o 1/2 nezajistí naprosté vyloučení možnosti vývratu u těchto stromů. Zabezpečovací opatření nemůže garantovat, že ošetřené stromy budou vitální, v dobré kondici a v dobrém zdravotním stavu. Ze znaleckého posudku Ing. P. K. tedy vyplývá, že provedením řezů v korunách stromů nebude zaručena dlouhodobá bezpečnost. Dále Ing. P. K. uvádí, že stromy po provedení zabezpečovacích opatření již nikdy

nedosáhnou rozměrů, kondice, stavu, hodnot a funkcí, které měly dříve. Je tedy zřejmé, že silně redukované dřeviny by estetickou funkci zcela určitě neplnily.

Statutární město Hradec Králové je přesvědčeno, že v daném případě bylo v řízení před správními orgány prokázáno, že existují závažné důvody pro povolení kácení předmětných topolů, a to především k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví a majetku s ohledem na špatný zdravotní stav předmětných topolů a dále v souvislosti s plánovanými opravami inženýrských sítí. Statutární město Hradec Králové navrhovalo žalobu zamítnout.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), a to bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., když žalobce i žalovaný zůstali k výzvě na vyslovení souhlasu s neveřejným projednáním věci nečinní, přestože byli výslovně o následcích nečinnosti poučeni. Dospěl přitom k následujícím zjištěním a právním závěrům:

Žalovaný odůvodnil žalované rozhodnutí v podstatě následujícím způsobem. Nejdříve shrnul postup Magistrátu města Hradec Králové, jako prvoinstančního správního orgánu rozhodujícího v dané věci. Přitom zmínil okamžik zahájení řízení ve věci povolení kácení dřevin rostoucích mimo les, místní šetření na předmětné lokalitě, během nichž byly zjištěny značné defekty v kosterních větvích topolů, dutiny, houbová poškození, visící větve v korunách (částečně i nad komunikací) a pahýly po odlomených větvích. Tato zjištění vedla k závěru, že topoly nejsou provozně bezpečné. Účastníkům řízení byla dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, jakož i 15-ti denní lhůta pro navrhování důkazů a činění jiných návrhů.

Během ní obdržel prvoinstanční správní orgán vyjádření žalobce, který nesouhlasil s kácením z důvodu údajného dobrého stavu dřevin a absence závažného důvodu ke kácení. Uvedl přitom, že předmětné stromy jsou velmi významné pro zachování kvality života obyvatel města Hradec Králové a především ulice Záměstí, v níž se nalézají. Stromy podle něho obohacují místo nejen esteticky, ale poskytují útočiště mnoha živočichům. Dále vyjmenoval pozitivní přínosy dřevin ve vztahu ke kvalitě životního prostředí v ulici a vyjádřil nesouhlas s nahrazením vegetace asfaltovým povrchem či zámkovou dlažbou. Žalobce dále žádal o posouzení vlivu stromů na přírodní park Orlice, který leží v těsné blízkosti předmětných stromů a nesouhlasil s odůvodněním záměru uvedeného v žádosti odstranit zeleň kvůli rekonstrukci vodovodu, jelikož nebyla vydána povolení pro jeho realizaci.

Žalobce zdůrazňoval, že pro povolení kácení musí být závažný důvod, který však v dané věci na rozdíl od prvoinstančního správního orgánu neshledával. Odmítal účelové hledání defektů na předmětných stromech, které by měly odůvodnit záměr stromy odstranit. Konstatoval, že po šestiletém sledování stavu topolů nedošlo k významnějšímu pádu větví, přičemž vývojem dochází u každého stromu

k usychání větví a povinností správce zeleně je uschlé větve odstraňovat. Dále komentoval míru frekventovanosti komunikace ve vztahu k rozložení koruny a navrhoval úpravu projektu vzhledem k možnému narušení kořenového systému dřevin. Zároveň požadoval, aby při budoucím vydání rozhodnutí ve věci povolení rekonstrukce sítí v ulici Zámostí v úseku kolem topolů byla orgánem ochrany přírody požadována bezvýkopová technologie obnovy resp. výměny sítí z důvodu nenarušení kořenového systému předmětných dřevin či jiné technické řešení minimalizující negativní vlivy na zeleň. Vydání povolení ke kácení prosperujících a hodnotných dřevin by bylo podle žalobce nejen vědomým zhoršením kvality životního prostředí v ulici, ale i ignorováním veřejného zájmu ochrany přírody a krajiny.

Rozhodnutím prvoinstančního správního orgánu ze dne 11. 4. 2011, zn. MMHK/050942/2011 zp2/mrk, bylo povoleno kácení 4 ks topolů a zamítnuto kácení 1 ks lípy srdčité na pozemku p. č. 327/1 v kat. území Malšovice. Zároveň byla uložena povinnost provedení náhradní výsadby v počtu 12 ks lípy srdčité a 100 ks listnatých keřů o obvodu kmene 14-16 cm.

Proti tomuto rozhodnutí se kromě žalobce, který k odvolání připojil již výše zmíněný znalecký posudek Ing. P. B., PhD., odvolala i Ing. M. Š.. Ta však správní žalobu proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného nepodala.

Žalobce brojil zejména proti tomu, že si správní orgán nenechal ve věci zhodnocení funkčního a estetického významu dřevin zpracovat znalecký posudek, když podle něho správní orgán není sám schopen posoudit potřebu kácení dřevin dle vlastní zkušenosti. Dále tvrdil, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle něhož lze kácení dřevin povolit jen ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Závažný důvod pro kácení žalobce neshledával, neboť stav stromů nebyl dostatečně prokázán znaleckým posudkem. Správní orgán rozhodoval jen na základě odborné zkušenosti, aniž by uvedl, jaké je jeho odborné vzdělání. Za účelem nezávislého posouzení aktuálních kvalitativních parametrů dřevin, především pak jejich zdravotního stavu, provozní bezpečnosti a sadovnické (krajinařské) hodnoty, nechal žalobce zpracovat znalecký posudek. Namítal nepřipadné úvahy prvoinstančního správního orgánu o použití šetrných technologií, které by stromy neohrozily, zpochybňoval, že by ze stromů padaly v minulosti silné větve, když toto nebylo ničím odůvodněno. Stejně tak nebylo doloženo, že předmětné dřeviny neovlivňují podstatně funkci přírodního parku Orlice. Přitom dle žalobce jsou topoly hojně využívány nejen chráněnými živočichy (veverka obecná), ale zcela jednoznačně ovlivňují část přírodního parku, která je v sousedství předmětných stromů. Navrženou náhradní výsadbu měl za nedostatečnou a nevhodnou.

Za účelem zajištění podkladů pro rozhodnutí o odvolání zadal žalovaný u Ing. P. K., který je soudním znalcem v oboru zemědělská odvětví různá, specializace zahradnictví, posuzování zdravotního stavu dřevin, ochrana krajinného rázu, dendrologie, zpracování znaleckého posudku. Znalci bylo uloženo, aby

posoudil 1.) aktuální zdravotní stav dřevin, 2.) vyhodnotil jejich estetický a funkční význam, 3.) perspektivu dalšího vývoje dřevin v případě realizace projektu „Rekonstrukce ulice Zámostí v Hradci Králové“ podle projektové dokumentace pro stavební povolení zpracované firmou Transconsult s. r. o., 4.) perspektivu vývoje dřevin v případě realizace projektu rekonstrukce ulice a obecně navrženého redukčního a stabilizačního řezu dřevin, při současné instalaci bezpečnostních vazeb dle znaleckého posudku Ing. P. B., PhD., 5.) vhodnost druhového složení náhradní výsadby, kterou stanovil v rozhodnutí o povolení ke kácení dřevin prvoinstanční správní orgán (lípa srdčitá-12 ks, listnaté keře dle projektové dokumentace stavby – 100ks) a odchýlně znalec Ing. P. B., PhD. Znalci bylo dále uloženo, aby v posudku podpůrně uvedl i orientační obvyklou cenu nákladů, které by bylo nutné vynaložit na opatření dle mínění žalobce v případě zachování dřevin při současné realizaci rekonstrukce ulice podle cit. projektu. Vypracovaný znalecký posudek Ing. P. K. obdržel žalovaný dne 15. 8. 2011.

Žalovaný provedl následně dne 8. 9. 2011 za přítomnosti účastníků řízení místní ohledání, a to za účelem zjištění skutkového stavu věci. V jeho průběhu byli přítomní seznámeni se závěry vypracovaného znaleckého posudku Ing. P. K.. V té době probíhala na místě stavební činnost (výkopové práce). Na stromech byly patrné dutiny, proschlé a ulámané větve. Dále byla diskutována ekonomická náročnost provedení náhradní výsadby současně s rekonstrukcí komunikace a náročnost péče o dřeviny, pokud by byly na místě zachovány. Byla pořízena fotodokumentace a sepsán protokol. Následně se k podkladům rozhodnutí vyjádřil žalovaný, přičemž předložil kopii odpovědi České inspekce životního prostředí ze dne 31. 5. 2011 ve věci možného poškození skupiny topolů stavbou kanalizace a kopii vyjádření Ministerstva životního prostředí ze dne 18. 7. 2011. Dále byl žalovaný informován o podaném podnětu k České inspekci životního prostředí o vlivu stavby kanalizace na skupinu topolů ze dne 25. 8. 2011 v reakci na posudek Ing. P. K.. Žalobce ve vyjádření dále uvedl, že navržená náhradní výsadba stromů a keřů nerespektuje ráz lokality a neodpovídá svým charakterem prostředí na pomezí přirozeného okraje intravilánu města a přírodního parku Orlice. S realizací unifikované výsadbové platformy by podle něho došlo k potlačení charakteru lokality i jejího ekologického významu. Neztotožnil se s tvrzením uvedeným ve znaleckém posudku Ing. P. K., že výsadby doporučené ve znaleckém posudku Ing. P. B., PhD. budou plnit srovnatelné ekologické a estetické funkce. Posudku Ing. P. K. dále vytýkal, že z něho není zřejmé, podle jakých obecně známých a užívaných kritérií znalec postupoval či vycházel a která užíval při hodnocení uvedených dřevin. Jeho postup je dle žalobce nepřezkoumatelný a pro objektivní posouzení nepřijatelný.

Na základě sledování průběhu výstavby kanalizace v blízkosti topolů žalobce dále konstatoval, že k závažnému porušení kořenového systému stromů nedošlo. Kořeny stromů se totiž v místě výkopu zhuťné komunikace nalézaly pouze v omezeném rozsahu a zdaleka ne v rozsahu $\frac{1}{4}$ až $\frac{1}{2}$ kořenového systému jak uvádí Ing. P. K. ve svém posudku. Vyjádřil přesvědčení, že většina kořenů vede

do zahrádek směrem k slepému rameni řeky Orlice, což měl za přirozené i s ohledem na charakteristické vlastnosti topolů (vlhkomilnost, zvýšené požadavky na vzdušnost půd). Vliv stavby nové kanalizace na stav stromů byl tak podstatně menší, oproti stavu naznačovanému v posudku Ing. P. K., což žalobce doložil fotografiemi pořízenými během stavebních prací na výstavbě kanalizace. Pokud by i přesto měl žalovaný obavy ze statického selhání topolů, navrhol žalobce vypracování statických (tahových) zkoušek a současně pomocí exaktních výpočtů prověření a namodelování statické stability jedinců po realizaci doporučených opatření, případně tato opatření dle konkrétních výstupů dle potřeby a s ohledem na provozní bezpečnost upravit.

K dopisu, jímž bylo odvolání postoupeno žalovanému k rozhodnutí, žalobce ještě uvedl, že informace o výstavbě cyklostezky se nezakládají na pravdě, že nedošlo k významnému poškození kořenového systému a že některá vyjádření v postoupení jsou mimo rámec nestranného a neutrálního vyjádření a považuje je za spekulace. Tvzení, že se staví proti všem aktivitám, jež souvisejí s rekonstrukcí ulice, označil za nepravdu. Činí totiž pouze to, co je jeho prvořadým úkolem, hájení zájmů ochrany přírody a krajiny. Rekonstrukci ulice Zámostí vítá, avšak nikoli v navržené podobě, která zcela neodpovídá potřebám obyvatel lokality a ani efektivnímu využívání veřejných finančních prostředků.

Z dosud uvedeného je zřejmé, že žalovaný shrnul a popsal v odůvodnění žalovaného rozhodnutí dosavadní průběh správního řízení, včetně všech námitek žalobce. Ty pak posoudil ve vztahu k topolům následujícím způsobem.

Předně uvedl, že zadal vypracování znaleckého posudku znalci Ing. P. K., v němž jmenovaný důsledně posoudil problematiku daného případu ve všech požadovaných bodech. Aktuální zdravotní stav předmětných dřevin vyhodnocoval Ing. P. K. jednotlivě, přičemž většinou je hodnotil jako provozně nebezpečné a z provozně bezpečnostního hlediska by bylo vhodnější je pokácet. Z dalších zjištění uvedl, že vitalita stromů je zřetelně narušená a stabilita stromů je závažně narušená s možnostmi výlomu silných větví či částí koruny, rozlomení koruny nebo pádu celého stromu. Ve kmenech jsou dutiny, dřevní hmota a jádro je poškozeno hnilobou. Zdravotní stav je tedy výrazně zhoršený. V korunách se vyskytují tahová a tlaková větvení a suché větve. Topoly kanadské navíc patří mezi rychle rostoucí a krátkověké stromy s mohutnou korunou, jejich dřevo, pokud je narušené patogeny, poměrně rychle podléhá rozkladu. Vyšší měrná hmotnost dřevní hmoty a specifické mechanické vlastnosti topolového dřeva jsou spolu se všemi výše uvedenými vlastnostmi tohoto rostlinného druhu a kultivaru velice rizikovým faktorem, protože ve vyšším věku a při větším objemu koruny může dojít kdykoli ke statickému selhání částí koruny nebo celého stromu.

Vyhodnocení estetického a funkčního významu dřevin podle znaleckého posudku Ing. P. K. je následující:

Estetický význam topolů nelze zcela přesně specifikovat, protože rostou v poměrně hustém sponu vzhledem k rozměrům volně (soliterně) rostoucích stromů tohoto druhu a kultivaru. Jejich koruny jsou v podstatě deformované zápojem. Dohromady však tvoří malou, ale víceméně uzavřenou skupinu jedinců stejného rostlinného druhu, kultivaru, vzhledu i věku, představující prostorově, zejména pak výškově výrazný, v dané lokalitě nepřehlédnutelný až dominantní vegetační prvek v městské sídelní zeleni (obytná nízkopodlažní zástavba). Do korun těchto stromů bylo zasahováno v minimální míře, takže si zachovaly svůj charakteristický tvar i rozměry. Estetický význam všech čtyř topolů je průměrný až mírně nadprůměrný.

Funkční význam topolů spočívá v přínosu hlavně pro drobné živočichy. Jedná se o skupinu stromů, která je důležitá pro biodiverzitu okolí. Z pohledu funkčnosti jako doprovodná zeleň v městské zástavbě, lze tuto skupinu hodnotit jako průměrnou.

Pokud jde o perspektivu dalšího vývoje dřevin v případě realizace projektu „Rekonstrukce ulice Záměstí v Hradci Králové“ podle projektové dokumentace, zpracované firmou Transconsult s. r. o., pro vydání stavebního povolení, žalovaný konstatoval, že dle názoru znalce dojde k vážnému poškození kořenových systémů předmětných dřevin, což se negativně odrazí i ve snížení životnosti těchto dřevin a jejich perspektivy. Dle předložených stanovisek (stanoviska České inspekce životního prostředí, vyjádření žalobce a fotografií) může být toto vážné poškození kořenového systému topolů vyloučeno. Veškeré uváděné hodnoty ve znaleckém posudku ohledně narušení kořenového systému jsou však pouze předpokládané, uvádí i sám znalec, a to vzhledem k tomu, že není možné pomocí žádné jednoduché a nedestruktivní metody přesně vymezit průběh kořenů předmětných stromů, jejich prostorové rozložení a uspořádání jednotlivých funkčně specializovaných kořenů. Je však k zamyšlení, zda může takový mohutný strom zůstat stabilní, pokud má jednostranně vyvinutý kořenový systém. Dle posudku Ing. P. K. topoly obecně tvoří mohutný kořenový systém sestávající z mnoha do země hluboko pronikajících kořenů hlavních a množstvím dlouhých a silných kořenů vedlejších. Kořeny nejsou nijak zvláště prostorově uspořádány nebo seskupeny, vyrůstají do všech směrů. Všechny pro strom důležité kořeny se nacházejí až ve vzdálenosti 3- až 5-ti násobku průměru koruny. V tomto případě zřejmě kořeny vyrůstají především směrem k řece Orlici, lze proto pouze spekulovat, zda je to vlivem stavebních prací provedených v minulosti nebo důsledkem vlhkemilnosti druhu dřevin.

Předpokládaná perspektiva stromů bez poškození stavebními pracemi a bez provedení jakéhokoliv zásahu do jejich koruny (ošetření, zabezpečovací opatření) představuje dle názoru Ing. P. K. dobu 5 – 10 let. Ing. P. B., Ph.D., ve svém posudku uvádí horizont 3 – 10 let u topolu a) a 10 – 20 let u topolů b), c) i d) při zajištění odborné péče.

Dále se znalec Ing. P. K. zabýval posouzením perspektivy vývoje dřevin v případě realizace projektu rekonstrukce ulice a obecně navrženého

redukčního a stabilizačního řezu dřevin při současné instalaci bezpečnostních vazeb dle znaleckého posudku Ing. P. B., Ph.D. Konstatoval, že tento posudek je zaměřený na posouzení aktuálního stavu hodnot a významu čtveřice předmětných topolů. Takto bylo zpracování posudku zadáno, požadováno nebylo posouzení vlivu plánovaných stavebních prací souvisejících s rekonstrukcí ulice na tyto stromy ani navržení zabezpečovacích opatření eliminujících riziko statického selhání stavebními pracemi poškozených stromů. Při zpracování posudku se tedy zpracovatel Ing. B., Ph.D., nezabýval vztahem mezi rekonstrukcí sítí technického vybavení a vozovky a poškozením dřevin, které vznikne při jejím provádění. Posuzoval dřeviny jen v jejich současném stavu. Provedením v posudku navržených zásahů sice dojde k částečné stabilizaci dřevin, co se týče náhlého statického selhání kosterních větví, neřeší však stabilizaci stromů jako celku. Stromy, pokud mají z jižní strany méně vyvinutý kořenový systém, budou náchylnější k vývratu. V takovémto případě by redukce os musela být provedena na cca $\frac{1}{2}$ současných rozměrů (tzv. sesazovací řez) a přesto by zde existovalo riziko selhání celého jedince v důsledku ztráty cca 40 – 50 % kotvicích kořenů. Dále není ve vyhotoveném posudku řešena následná péče o redukčním a stabilizačním řezem upravené dřeviny. Stav dřevin by měl být dále vyhodnocován a v horizontu cca 5 – 10 let by měly být provedeny další zásahy vycházející z aktuálního zdravotního stavu dřevin.

Znalec Ing. P. K. pokračoval, že topoly kanadské se řadí k dřevinám s křehkým a měkkým dřevem. Velmi snadno u nich dochází k rozlomení v kodominancích a tlakových větveních. Řezné plochy obvykle rychle zavalují ránovým dřevem, velmi často ale vzniklé rány mnohem dříve podléhají hnilobám za vzniku rozsáhlých otevřených dutin. Řezné plochy o průměru větším jak 5 cm již bývají z hlediska jejich úplného a bezpečného zhojení problematické. Razantní redukční řezy, jakožto velmi destruktivní typ řezu, by měly být u těchto dřevin užívány jen ve výjimečných případech, zpravidla při akutním nebezpečí statického selhání stromu. Tento typ řezu zcela deformuje přirozenou architekturu stromu, výrazně snižuje jeho vitalitu a perspektivu dlouhodobé existence.

Předpokládaná perspektiva čtveřice topolů bez poškození stavebními pracemi a bez provedení jakéhokoliv zásahu do jejich koruny (ošetření, zabezpečovací opatření) představuje dle názoru znalce Ing. K. dobu 5 – 10 let. Ing. P. B., Ph.D., ve svém posudku uvádí horizont 3 – 10 let u topolu a) a 10 – 20 let u topolů b), c) i d) při zajištění odborné péče. Dále Ing. P. K. uvádí, že návrh zabezpečovacích opatření bude jen z části eliminovat riziko statického selhání stromů vývratem. Ke snížení rizika statického selhání stromů vývratem by bylo třeba provést hlubší sesazovací řez. Přitom ale ani silně destruktivní objemová redukce koruny o $\frac{1}{2}$ nezajistí naprosté vyloučení možnosti vývratu u těchto stromů. Navrhované ani jakékoliv jiné obdobné zabezpečovací opatření nemůže podle něho garantovat, že ošetřené stromy budou vitální, v dobré kondici a v dobrém zdravotním stavu.

Z provozně bezpečnostního hlediska bude i v tomto případě nezbytné provádět další řezové práce v korunách stromů, aby byla zajištěna bezpečnost osob a majetku v jejich bezprostředním okolí. Další řezové práce a následná péče o stromy je rovněž podmínkou pro zachování popřípadě prodloužení jejich životnosti, respektive jejich perspektivy. Dále je nutné si uvědomit, že ve všech možných případech, které mohou nastat po zásahu, se již nikdy nepodaří předmětné stromy uvést do stavu původního nebo se tomuto stavu blížícímu. Na místě budou přežívat silně redukované části původních stromů, které bude nutno pravidelnou péčí udržovat v bezpečném stavu. Zanedbání pravidelné odborné péče může vést k statickému selhání stromů v korunách, a to rozlomením korun nebo výlomy rychle sílících sekundárních výhonů a jejich seskupení.

K vhodnosti druhového složení náhradní výsadby, stanovené v prvoinstančním správním rozhodnutí o povolení ke kácení dřevin (lípa srdčitá-12 ks, listnaté keře dle cit. projektové dokumentace stavby – 100 ks) a odchýlně znalcem Ing. P. B., Ph.D., v uvedeném posudku (vzrostlé duby letní), Ing. P. K. uvádí, že ani v jednom z předložených návrhů nespátřuje závažnější chybu, bude-li náhradní výsadba realizována ve stejné lokalitě (stejná ulice a stejná místa). Oba návrhy náhradní výsadby jsou do předmětné lokality z hlediska druhového složení stejně vhodné. Prvoinstanční správní orgán více vychází ze stávajícího charakteru uliční zeleně v lokalitě a snaží se na něj navázat a zachovat původní ráz uliční zeleně. Doplnění stromů listnatými keři není nijak ke škodě věci, uplatní se zejména tam, kde nejsou vhodné podmínky pro výsadbu a následný růst a prosperování středně - až velkokorunných stromů. Návrh Ing. P. B., Ph.D., více přihlíží k ekologické funkci náhradní výsadby v konkrétním místě a zohledňuje prostorovou a funkční provázanost lokality s biologicky významným územím přírodního parku Orlice. Výsadba dubů letních, které by se v lokalitě běžně vyskytovaly v přirozené vegetaci, by svým způsobem podpořila a rozšířila ekologicko-stabilizační funkce přírodního parku směrem do urbanizovaného území. Ani jeden z návrhů však není nevhodný.

Orientační obvyklá cena nákladů opatření, kterou by bylo nutné vynaložit na uvedená opatření v případě zachování dřevin, při současné realizaci rekonstrukce ulice podle cit. projektu, byla vyčíslena následovně. Celková cena Ing. P. B., Ph.D., navržených opatření (tj. provedení redukčního a stabilizačního řezu a instalace bezpečnostních vazeb v korunách čtyř topolů kanadských) by se pohybovala od cca 33.000,- Kč do 50.000,- Kč bez DPH za jeden strom. Přitom je nutné vzít v úvahu, že opatření by se mělo opakovat v horizontu 5 – 10 let, přičemž typ a rozsah dalších zabezpečovacích prací bude závislý na reakci dřevin na poškození stavebními pracemi i na prvně provedené opatření.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že prvoinstanční správní orgán povolil pokácení předmětných topolů z důvodu bezpečnostního, a to s ohledem na vlastní šetření provedené na místě samém. Protože rozhodl dle svého uvážení, zadal žalovaný vypracování znaleckého posudku. Žalovaný nepochybuje o

tom, že posláním žalobce je ochrana přírody a že hájí veřejný zájem, nicméně veřejným zájmem je ale i bezpečnost a ochrana zdraví a majetku lidí. Znalecký posudek Ing. P. K. objasnil zdravotní stav předmětných dřevin, který je zhoršený a stromy jsou provozně nebezpečné. Vzhledem k tomu, že topoly rostou poblíž školního zařízení a dochází k pádům větví v důsledku špatného zdravotního stavu topolů, je veřejným zájmem tyto stromy pokácet. Provedením řezů v korunách stromů by nebyla zaručena dlouhodobá bezpečnost, navíc takto silně redukované dřeviny by estetickou funkci zcela určitě neplnily. Žalovaný je názoru, že pokud bude provedena kvalitní náhradní výsadba listnatých stromů s keřovým podrostem v druhovém složení (*Potentilla* sp., *Spirea* sp., *Cotoneaster* sp., *Chaenomeles* sp., *Juniperus* sp., *Ligustrum vulgare*, *Vinca* sp.) dle projektové dokumentace společnosti Transconsult s.r.o., č. 102030001, získá ulice takovou funkční zeleň, která bude komunikovat i s přírodním parkem Orlice a plnit důležitou funkci i pro drobné živočichy.

K diskuzi ohledně použité technologie při rekonstrukci kanalizace žalovaný poznamenal, že prvoinstanční správní orgán pouze konstatoval, že šetrnou technologii nelze použít, přičemž vycházel z dané projektové dokumentace. Důvody pro použití šetrných technologií při rekonstrukci kanalizace by však byly opodstatněné v případě uspokojivého zdravotního stavu dřevin, což v tomto případě není.

Žalovaný neshledal, že by topoly podstatně ovlivňovaly funkci přírodního parku Orlice. Plní sice určitou estetickou funkci, ale rostou v zástavbě těsně u komunikace a z druhé strany jsou zahrádky. Nelze tedy tvrdit, že jejich pokácením dojde k ovlivnění přírodního parku a fenoménu jeho ochrany, tj. rázu volné krajiny. Nedojde ani k zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněného druhu živočicha – veverky obecné. V nedalekém přírodním parku je dostatek případných náhradních úkrytů. Žalovaný se též vyjádřil k otázce zmocnění Technických služeb Hradec Králové ve věcech povolování kácení dřevin rostoucích mimo les na pozemcích Statutárního města Hradec Králové.

Závěrem žalovaný shrnul podklady žalovaného rozhodnutí (správní spis prvoinstančního správního orgánu, znalecký posudek Ing. P. B., Ph.D., znalecký posudek Ing. P. K. a závěry vlastního ohledání na místě samém ze dne 8. 9. 2011). Konstatoval, že prvoinstanční správní rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy. Proto odvolání proti němu zamítl a prvoinstanční správní rozhodnutí jako zákonné a věcně správné potvrdil.

K tomu krajský soud uvádí, že shrnul výše uvedeným způsobem dosavadní průběh správního řízení, jehož výsledkem bylo žalované rozhodnutí, proto, neboť se s postupy orgánů veřejné správy zúčastněnými na řízení a jejich rozhodnutími plně ztotožňuje. Bylo by proto zcela zbytečné z jeho strany říkat jen jinými slovy totéž. Z tohoto důvodu se proto krajský soud na hodnocení a závěry žalovaného v dané věci, jak jsou uvedeny v žalovaném rozhodnutí (viz výše), plně odkazuje. Nadto uvádí.

Krajský soud neshledal námitky žalobce odůvodněnými. Spatřoval-li totiž žalobce nezákonnost žalovaného rozhodnutí primárně v tom, že bylo vydáno v rozporu s § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody, nic takového prokázáno nebylo. Podle uvedeného ustanovení je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li v něm dále stanoveno jinak, které lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Žalovaný se těmito předpoklady k vydání povolení ke kácení dřevin řídil a závažný důvod (bezpečnostní) v rozhodnutí náležitým způsobem odůvodnil, stejně jako jeho prioritu před funkčním a estetickým významem projednávaných dřevin. Učinil tak na základě ztotožnění se se závěry znaleckého posudku Ing. P. K., jehož jednotlivé pasáže v odůvodnění rozhodnutí citoval, jakož i na základě svých poznatků zjištěných při místním ohledání.

K tomu nutno též uvést, že k posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, nemusí správní orgán podle správního řádu opatřovat znalecké posudky (viz § 56 správního řádu). Má-li oprávněná úřední osoba takové znalosti, které získala vzděláním, v zaměstnání či jinak, a tyto odborné znalosti jsou objektivně dány, nemusí provádět ve správním řízení důkaz znaleckým posudkem, pokud jí tyto znalosti pro posouzení dané věci postačí. Krajský soud nemá sebemenších pochyb o tom, že v dané věci na specializovaných odborech orgánů veřejné správy zúčastněných na řízení, majících v předmětu své činnosti právě ochranu přírody, rozhodovaly osoby s příslušnou kvalifikací. Vzдор tomu nechal žalovaný posoudit danou věc i soudním znalcem.

Podklady k rozhodnutí v odvolacím řízení byly zejména dva znalecké posudky. Objednatelem posudku u znalce Ing. P. B., PhD., byl žalobce a jeho účelem bylo „Posouzení aktuálních kvalitativních parametrů dřevin, především pak jejich zdravotního stavu, provozní bezpečnosti a sadovnické (krajinařské) hodnoty“. Předmětem znaleckého posudku vypracovaného Ing. P. K., bylo zodpovězení celkem 6-ti otázek, zvláště pak i otázka estetického a funkčního významu předmětných dřevin. Vedle toho byly jeho předměty aktuální zdravotní stav dřevin, posouzení jejich dalšího vývoje, posouzení perspektivy vývoje dřevin v případě realizace jejich obecně navrženého redukčního a stabilizačního řezu dle posudku Ing. P. B., PhD., posouzení vhodnosti druhového složení náhradní výsadby a konečně jako podpůrný argument šlo i o stanovení nákladů opatření vedoucích k zachování dřevin. Z uvedeného je již na první pohled zřejmé, že znalecký posudek opatřený žalovaným má vyšší vypovídací hodnotu a že žalovaný nemínil jednostranně prosazovat závěry prvoinstančního správního orgánu, když nejen že se seznámil sám přímo na místě se stavem věci, ale vytvořil prostor i pro nezávislé posouzení věci.

Žalobce tvrdí, že předmětné topoly jsou mohutné dřeviny, jež v daném místě mají zřejmý funkční a estetický význam. Pohledem okamžiku nepochybně ano a tak není vůbec zarážející, že totéž konstatoval i žalovaný. Dlužno však konstatovat, že i podle znalce Ing. P. B., PhD., jde o rychle rostoucí a krátkodobé stromy s

mohutnou korunou, že jejich narušené dřevo (tento stav objektivně existuje) podléhá relativně snadno patogenním činitelům a že bezpečná existence těchto dřevin musí být ve vyšším věku podporována adekvátními pěstebními zásahy. Tyto skutečnosti platí v plné míře i pro hodnocený soubor dřevin. Uvedený znalec zároveň poukazuje na nutnost provedení odborného pěstebního zásahu. Ve vztahu k zajištění bezpečnosti dopravy a chodců doporučoval smýcení provozně nebezpečného a zdravotně poškozeného jedince č. 1 a u jedinců č. 2, 3 a 4 navrhoval přistoupit k objemové redukci koruny – redukčnímu a stabilizačnímu řezu (maximální redukce os o 1/3) a následné instalaci bezpečnostních vazeb, které by umožnily prodloužení jejich životnosti v rozsahu 10 – 20 let. Krom toho znalec, který pro žalobce zpracoval znalecký posudek, v něm uvádí, že estetický (kompoziční) a krajinářský význam na úrovni jedince je u č. 1 nízký a u ostatních dřevin průměrný (viz strana sedm posudku). Zdůrazňuje-li pak žalobce estetický a funkční význam předmětných dřevin, dlužno si položit i otázku, jakýpak by asi byl tento význam za situace smýcení jedince č. 1 a sražení korun dalších topolů o 1/3, nehledě na problémy spojené s hojením ran atd., jak je podrobně popsáno v posudku Ing. P. K.. Samozřejmě mnohem horší.

Krajský soud nemá pochyb o tom, že v rozhodnutí žalovaného byly váženy jednotlivé důkazy samostatně i v jejich vzájemné spojitosti, že přitom byl vyhodnocen funkční a estetický význam dřevin na jedné straně a závažný důvod vedoucí k vydání povolení kácení (bezpečnost provozu) na straně druhé, který převážil. Úvahy žalovaného v tomto směru jsou konzistentní, žalovaný je v rámci svého správního uvážení podrobně popsal a ozřejmil závažný důvod vedoucí k vydání rozhodnutí o povolení kácení. Pro tento závěr nemá význam ani skutečnost, že se provedená rekonstrukce technického vybavení kořenového systému dřevin v podstatě ani nedotkla. Ostatně i sám žalobce navrhoval úpravu projektu vzhledem k možnému narušení kořenového systému dřevin, a to bezvýkopovou technologií pro zamýšlenou rekonstrukci. Jednalo se o reálnou a zcela pravděpodobnou úvahu, proto následné zjištění o omezeném výskytu kořenového systému v daném místě rozhodně nezpochybňuje úvahy o tom, že pokácení předmětných topolů je nutné. Naopak závěry vedoucí k povolení kácení tento stav ještě umocňují (chybí opora proti větru z boku). Žalovaný se však i s touto otázkou vypořádal přiléhavým způsobem. Krajský soud tak nezjistil oprávněnost tvrzení žalobce, že žalovaný nezjistil řádně skutkový stav věci, že by v tomto směru porušil jím uvedená zákonná ustanovení správního řádu.

Vzhledem k výše uvedenému krajskému soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout (viz výrok I.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a pokud jde o žalovaného, tak tomu žádné náklady řízení nevznikly (viz výrok II. tohoto rozsudku).

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které by jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou ji soud uložil. Krajský soud žádnou takovou povinnost zúčastněným osobám neuložil, a proto nebyla náhrada nákladů řízení přiznána ani jim (viz výrok III. tohoto rozsudku).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 21. září 2012

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu